

Etika v trestním řízení

Co není dovoleno státnímu zástupci a jaké jsou jeho povinnosti v rámci profesní etiky s akcentem na roli v trestním řízení

JUDr. Lenka Bradáčová, Ph.D.

Profesní etika právníků - profesní odpovědnost

Soubor etických požadavků specificky vázaných na druh profese, jež je třeba respektovat, a která se stále častěji objevují v normativní podobě coby součást psaných kodexů

vodítka při řešení životních situací spojených s výkonem právnických profesí.

Slib

Obsahuje mimo jiné závazek, že státní zástupce bude při výkonu funkce i v soukromém životě **chránit důstojnost svého povolání.**

Důstojnost je pak vnímána jako atribut vysoké společenské prestiže, k němuž se váže respekt a úcta okolí.

Lze na ni pohlížet jako na průmět speciálního komplexu morálních hodnot do postojů a chování, ať již jde o internalizované hodnoty nebo o **reprezentaci hodnot instituce.**

Úspěch, důvěra v každého jednotlivého státního zástupce je součástí důvěry v instituci.

Státní zástupci hrají klíčovou roli v systému trestního soudnictví a přispívají k zajištění právního státu.

Stát musí respektovat nezávislost a autonomii jejich úřadu, efektivně vykonávat správu a zajistit kvalitní právní prostředí.

Státní zástupci sami pak musejí odpovědně plnit veškeré své úkoly, respektovat zásady, na nichž je veřejná žaloba vystavěna a ve svém soukromém životě se vystříhat všeho, co by mohlo vyvolat důvodné pochybnosti o řádném plnění povinností.

Trestní řízení je v jeho dnešní podobě možno zjednodušeně charakterizovat jako vysoce formalizovaný proces, jehož účelem je objasnění trestného činu a spravedlivé potrestání pachatele. Průběh trestního řízení je svázán často rigidními pravidly a chování a jednání státního zástupce v jeho průběhu ovládáno nejen trestním řádem vymezenými postupy, ale také profesními etickými standardy.

Státní zástupce by si měl v průběhu řízení počínat profesionálně tak, aby mohl být jeho postup označen za **odborný, zákonný, nezávislý a důvěryhodný, jeho vystupování důstojné.**

Při srovnání povinností uložených zákonem s pravidly, která jsou obecně uznávaná coby normy etické, dojdeme k závěru, že tyto se mnohdy překrývají, a to ať se jedná o zákon č. 283/1994 Sb. o státním zastupitelství (dále jen zákon) či zákon č. 141/1961 Sb. o trestním řízení soudním (dále jen trestní řád).

Nejedno řízení vedené o kárném provinění ukazuje, že při uznání viny ze spáchání kárného deliktu identifikuje kárný soud porušení zákonem uložené povinnosti, která je ve svém důsledku porušením rovněž pravidla etického.

§ 24 zák.č. 283/1993 Sb o státním zastupitelství

- (1) Státní zástupce je při výkonu své funkce povinen odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví; **zejména je povinen postupovat odborně, svědomitě, odpovědně, nestranně, spravedlivě a bez zbytečných průtahů. Jakýkoli vnější zásah nebo jiný vliv, jehož důsledkem by mohlo být porušení některé z těchto povinností, musí odmítnout.**

- (2) Státní zástupce je při výkonu své funkce, ve svém osobním životě i při výkonu svých politických práv povinen vstříhat se všeho, co by mohlo vzbuzovat důvodné pochybnosti o dodržování povinností uvedených v odstavci 1, ohrozit vážnost funkce státního zástupce nebo vážnost státního zastupitelství anebo ohrozit důvěru v nestranný a odborný výkon působnosti státního zastupitelství nebo státního zástupce. Státní zástupce zejména
  - a) ve výkonu své funkce se nesmí nechat ovlivnit zájmy politických stran, veřejným míněním nebo sdělovacími prostředky,
  - b) svoji funkci musí vykonávat nezájatě a bez ekonomických, sociálních, rasových, etnických, sexuálních, náboženských nebo jiných předsudků a ve vztahu k osobám, s nimiž při výkonu své funkce jedná, se musí zdržet projevů osobních sympatií, náklonnosti nebo negativních postojů,
  - c) nesmí umožnit, aby funkce státního zástupce byla zneužita k prosazování soukromých zájmů,
  - d) musí odpovědně přistupovat ke správě vlastního majetku i majetku, jehož správa mu byla svěřena, uzavírat jen takové závazky, jejichž plnění není na újmu řádného výkonu funkce státního zástupce, a svoje finanční záležitosti uspořádat tak, aby jich nemohlo být využíváno k nepřípustnému ovlivňování jeho osoby v souvislosti s výkonem funkce státního zástupce,
  - e) nesmí působit jako rozhodce nebo zprostředkovatel řešení právního sporu, zastupovat účastníky soudního řízení nebo působit jako zmocněnec poškozeného nebo zúčastněné osoby v soudním nebo správním řízení, s výjimkou zákonného zastoupení nebo případů, ve kterých takový postup umožňuje zvláštní právní předpis, anebo případů, v nichž půjde o zastupování dalšího účastníka řízení, v němž je účastníkem i sám státní zástupce.

- (3) Státní zástupce je povinen dbát **soustavným vzděláváním** o prohlubování svých odborných právních a dalších znalostí potřebných pro řádný výkon funkce. K tomu vedle samostatného studia využívá zejména vzdělávací akce, organizované Justiční akademií, případně státním zastupitelstvím a vysokými školami.
- (4) Státní zástupce je povinen **zachovávat náležitou úctu** k ostatním státním zástupcům, jiným osobám vykonávajícím právní povolání, k ostatním zaměstnancům státního zastupitelství a dalším osobám, s nimiž při výkonu své funkce jedná; je povinen zejména zdržet se nepřiměřené veřejné kritiky státního zastupitelství a výkonu jeho působnosti, jiných státních zástupců, soudců, advokátů a notářů.
- (5) Státní zástupce přispívá svými znalostmi a schopnostmi při odborné přípravě a při odborném vzdělávání státních zástupců, soudců, právních a justičních čekatelů a dalších zaměstnanců státního zastupitelství a soudů organizovaném Justiční akademií, ministerstvem, státním zastupitelstvím nebo soudy. Nebrání-li tomu jeho povinnosti při výkonu funkce, může státní zástupce přispívat svými znalostmi též při odborné přípravě zejména advokátů a advokátních koncipientů.
- (6) Státní zástupce nesmí ode dne, který je stanoven jako den nástupu do funkce, až do zániku funkce státního zástupce, kromě výkonu funkce státního zástupce a funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka, anebo činností spojených s dočasným přidělením k ministerstvu nebo Justiční akademii, **zastávat žádnou jinou placenou funkci ani vykonávat jinou výdělečnou činnost, s výjimkou správy vlastního majetku a činnosti vědecké, pedagogické, literární, publicistické a umělecké a činnosti v poradních orgánech ministerstva, vlády a v orgánech komor Parlamentu za předpokladu, že tyto činnosti jsou slučitelné s požadavky na řádný výkon funkce státního zástupce.**
- (7) Pokud byl státní zástupce pověřen jednotlivým úkonem správy státního zastupitelství, je povinen svěřený úkon odpovědně vykonat.

§ 28 kárné provinění :

zaviněné porušení povinností státního zástupce, zaviněné chování nebo jednání státního zástupce, jímž ohrožuje důvěru v činnost státního zastupitelství nebo v odbornost jeho postupu anebo snižuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce.

Odbornost

Státní zástupce musí rozhodovat na základě znalosti právních předpisů a rozhodovací praxe soudů s přihlédnutím k poznatkům právní vědy. Pokud jeho vědomosti nedosahují požadované úrovně má povinnost si v rámci vzdělávacího procesu, ať již formou samostudia či vzdělávání institucionálního, potřebné znalosti doplnit.

Následují výrokové části vybraných rozhodnutí kárných senátů:

- **Schopnost činit kvalitní rozhodnutí patří k základním předpokladům způsobilosti k výkonu funkce státního zástupce.**[\[1\]](#)
- **Výkon funkce státního zástupce vyžaduje nejen značné penzum odborné znalosti a teoretických vědomostí, jakož i praktických vědomostí v této sféře, ale mimo jiné také značný morální kredit, neboť funkce státního zástupce je obecně spojena s velkou prestiží ve společnosti.**[\[2\]](#)
- **Státní zástupce se dopustí kárného provinění, pokud přehlédne změnu právní úpravy a vydá policejnímu orgánu příkaz k prohlídce jiných prostor a pozemků, ač takový příkaz může v přípravném řízení vydat pouze soudce, a takovým jednáním zapříčiní nezákonnost policejním orgánem provedené prohlídky jiných prostor a pozemků.**[\[3\]](#)
- [\[1\]](#) Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 22. 10. 2001, sp. zn. 11 Zp 29/2001
- [\[2\]](#) Rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 1. 12. 2006, sp. zn. 2 Ds 2/2006
- [\[3\]](#) Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 2. 6. 2014, sp. zn. 12 Ksz 2/2014

- **Státní zástupce se dopustí kárného provinění, pokud nepodá odvolání proti rozsudku, a to v neprospěch obžalovaného do výroku o trestu, kterým byl obžalovanému uložen trest zcela zjevně nepřiměřeně nízký.**[\[4\]](#)
- **Státní zástupce se dopustí kárného provinění, pokud byl v řadě věcí nečinný, a to i z důvodu své nerozhodnosti.**[\[5\]](#)
- [\[4\]](#) Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 16. 6. 2014, sp. zn. 12 Ksz 3/2014
- [\[5\]](#) Rozhodnutí kárného senátu státního zastupitelství při Nejvyšším státním zastupitelství ze dne 13. 2. 2002, sp. zn. K 103/2001

- ***Státní zástupce je povinen dbát ochrany základních lidských práv a svobod a tato povinnost se promítá nejen do mnoha jeho postupů vymezených trestním řádem, ale je zmíněna i v rámci etických doporučení.***
- ***Státní zástupce je povinen dodržovat pravidla spravedlivého procesu ve smyslu čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech a základních svobodách promítnutá v judikatuře Evropského soudu pro lidská práva. Svou činností by měl přispívat k efektivnímu fungování trestního soudnictví a nezahajovat trestní stíhání či v tomto pokračovat pokud prováděná šetření ukazují na nedůvodný postup.[\[1\]](#)***
- ***[\[1\]](#) European Guidelines on Ethics and Conduct for Public Prosecutors, přijatá na konferenci evropských prokurátorů dne 30.5.2005 v Budapešti, CPGE (2005)05***

Zásadním pro posílení jistoty státního zástupce v rozhodovacím procesu se v tomto kontextu jeví rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu pod

sp. zn. 12 Ksz 7/2014

Nejvyšší správní soud označil vedení trestního stíhání a **podání obžaloby, coby výraz vnitřního přesvědčení veřejného žalobce o existenci potřebného stupně pravděpodobnosti spáchání trestného činu obviněným, za něž by státní zástupce v zásadě neměl být postihován, i když se podezření z trestné činnosti nakonec nepotvrdí.** Ostatně jak uvedl soud „proces nalézání práva může být komplikovaný a nejednoznačný. Právě proto, že trestní právo není kauzální disciplínou přinášející vždy jediný možný výsledek, je důležitý systém posouzení věci v jednotlivých fázích trestního řízení, v nichž lze eliminovat případná pochybení učiněná v předchozím stadiu. K nápravě nedostatků činnosti státního zástupce v trestních věcech, by tak především mělo sloužit řízení před soudem, nikoliv podání kárného návrhu po právní moci zprošťujícího rozsudku. **V opačném případě by totiž funkce veřejného žalobce byla, dle soudu, mimořádně rizikovou záležitostí, jež by státní zástupce odrazovala od vedení trestního řízení ve skutkově složitých či právně sporných případech, u nichž existuje reálná možnost zproštění obžaloby.** Zbavení státní zástupce odvahy stíhat a žalovat právě takové skutky by nepochybně představovalo velmi nežádoucí důsledek hrozby jejich postihu v kárném řízení za vynesení zprošťujícího rozsudku, který nelze připustit.

Vedení trestního stíhání a podání obžaloby, které byl obžalovaný soudem pravomocně zproštěn, **může založit kárnou odpovědnost státního zástupce zcela výjimečně**. Je tomu tak v případech, kdy státní zástupce **flagrantně poruší své povinnosti postupovat odborně, svědomitě, odpovědně, nestranně a spravedlivě při výkonu dozoru nad zachováním zákonnosti přípravného řízení, případně i v následném řízení před soudem**. Při vynesení zprošťujícího rozsudku může k takovému excesu dojít např. tehdy, když je někdo bezdůvodně stíhán pro skutek, který podle zcela jednoznačného znění aplikované právní normy nemůže být trestným činem, nebo když je stíhán pro skutek, který podle ustálené judikatury vrcholných soudů není trestný a odlišný právní názor nebyl policejním orgánem ani státním zástupcem ničím zdůvodněn. Zproštění obžaloby může založit kárnou odpovědnost i tehdy, kdyby se státní zástupce v trestní věci vůbec nezabýval základními skutkovými a právními otázkami, bez nichž nemohl uvažovat o právní kvalifikaci skutku jako trestného činu, nebo kdyby si ve vztahu k nim neopatřil žádné důkazy a nenavrhl soudu jejich provedení.“ Takovéto hypotetické případy jsou dle Nejvyššího správního soudu ukázkou vedeného zcela neodůvodněného trestního stíhání, což představuje natolik závažné a hrubé pochybení, při němž by muselo být přistoupeno k postihu v řízení kárném.

Důstojnost

Státní zástupce je povinen zachovávat náležitou úctu k ostatním státním zástupcům, jiným osobám vykonávajícím právnícké povolání, k ostatním zaměstnancům státního zastupitelství a dalším osobám, s nimiž při výkonu své funkce jedná.

Slovní spojení náležitá úcta je pak dále užito v pravidlech profesní etiky a pravidlech soutěže advokátů České republiky či v zákoně o soudech a soudcích

Náležitou úctou coby **projev respektu, ohleduplnosti, zdvořilosti opak slova je pohrdání, drzost či ponižování**, jichž by se neměl nikdo z účastníků řízení dopouštět. Je povinností soudu při porušení tohoto pravidla stranami na takový stav důsledně a spravedlivě reagovat a nadřízených či kontrolních orgánů jednotlivých právníckých profesí plnění těchto etických standardů prosazovat

Jejich významná role je podtržena i nastavením speciálního postupu v situacích, kdy se obhájce a v řízení před soudem státní zástupce dopustí jednání, jímž přes předchozí napomenutí ruší řízení nebo se k soudu chová urážlivě nebo bez dostatečné omluvy neuposlechne příkazu nebo nevyhoví výzvě

Jednáním na pracovišti spočívajícím v neuctivých verbálních i fyzických projevech vůči kolegyni státní zástupkyni, která je vnímala jako nevídané a nevhodné, je porušena povinnost státního zástupce podle § 24 odst. 2 zákona o státním zastupitelství, vystříhat se všeho, co by mohlo ohrozit vážnost funkce státního zástupce, a podle § 24 odst. 4 citovaného zákona, zachovat náležitou úctu k ostatním státním zástupcům^[7].

Státní zástupce v žádném případě nesmí být hrubý k žádnému stěžovateli, a to v zásadě bez ohledu na to, jak se chová sám stěžovatel. I v případě hlučného či jinak nevhodného chování stěžovatele je státní zástupce povinen jednat zdvořile a je-li nutno trvat na určitém stanovisku či opatření, je státní zástupce povinen učinit je sice rozhodně avšak klidně, slušně a korektně s plným respektováním osoby podatele^[8].

Státní zástupce se dopustí kárného provinění, pokud se opakovaně dostavuje na pracoviště ve stavu opilosti nebo ve stavu abstinenčních příznaků a v tomto stavu působí jako státní zástupce i u hlavního líčení nebo veřejného zasedání, přičemž stav opilosti nebo abstinenční příznak jsou na něm zjevně patrné^[9].

- ^[7] Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 5. 3. 2013, sp. zn. 12 Ksz 13/2012
- ^[8] Rozhodnutí kárného senátu státního zastupitelství při Nejvyšším státním zastupitelství ze dne 31. 5. 1999, sp. zn. K 101/99
- ^[9] Rozhodnutí kárného senátu státního zastupitelství při Nejvyšším státním zastupitelství ze dne 23. 9. 1998, sp. zn. K 107/98

*rozsudek Nejvyššího správního soudu
sp. zn. 6 Ads 41/2008,*

reaguje na případy nesprávného přenášení **odpovědnosti za obsah výroku advokáta, porušující zásady etiky advokáta, na osobu klienta.** Nejvyšší správní soud označil za scestnou argumentaci advokáta, že jeho profesní závazek vázanosti pokynem klienta ospravedlňuje užití výrazových prostředků, které klient požaduje, resp. které (byť expresivně) vyjadřují klientovy názory na soudní rozhodnutí. Podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, je sice advokát povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta a řídit se jeho pokyny, nicméně pokyny klienta však není vázán, jsou-li v rozporu s právním nebo stavovským předpisem. Přitom podle § 17 téhož zákona je advokát při výkonu advokacie povinen postupovat tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu; za tím účelem je zejména povinen dodržovat pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže. **Postavení stěžovatele jako advokáta jej tedy zavazuje naopak k mnohem vyššímu standardu chování a neumožňuje akceptovat u advokáta způsoby, které by snad byly omluvitelné jistými okolnostmi u účastníka řízení.**

Komunikace s médii

Veřejní žalobci jsou nabádáni, aby pravidelně informovali veřejnost prostřednictvím médií o své činnosti a jejich výsledcích. Pokud je veřejný žalobce vystaven nespravedlivému útoku ze strany médií, má právo spornou informaci korigovat, taktéž může využít jiného právního prostředku dle národního práva. Nicméně ve zmíněných případech, jakož i v případech rozšíření nepravdivých informací o osobách či skutkových okolnostech případu, na němž veřejný žalobce pracuje, je žádoucí, aby zpětná vazba byla přednostně učiněna prostřednictvím vedení veřejné žaloby. Zmíněná institucionální reakce minimalizuje nutnost využívat práva na odpověď, jež je zaručeno každé osobě, stejně tak minimalizuje i riziko nadměrné personalizace konfliktů[2].

Státní zástupce se dopustí kárného provinění, pokud v souvislosti s věcí, nad kterou vykonává dohled, označí bez reálného důvodu ve sdělovacích prostředcích projevy obhájců v této věci jako spadající do sféry organizovaného zločinu[3].

Státní zástupce poskytne médiím (tisku) informace o svých osobních vztazích z minulosti, které sám deklaruje jako - pro veřejnost hodnotící důvěryhodnost státního zástupce - nepochybně znepokojující až šokující, přičemž své setrvání ve funkci odůvodní za těchto okolností ryze materiálními motivacemi[4].

•

- [2] Bod 5.5 Vztahy s médii stanoviska č. 9 (2014) poradního výboru evropských prokurátorů (CCPE) pro Výbor ministrů Rady Evropy o Evropských normách a zásadách týkajících se veřejných žalobců, tzv. Římská charta přijatá dne 17.12.2014.
- [3] Rozhodnutí kárného senátu státního zastupitelství při Nejvyšším státním zastupitelství ze dne 14. 7. 1999, sp. zn. K 112/98
- [4] Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 29. 9. 2009, sp. zn. 12 Ksz 2/2008

Římská charta

Základní svobody veřejných žalobců

Požívají práva na svobodu přesvědčení a projevu, jakož i práva na svobodu sdružování, a to ve stejném rozsahu jako ostatní členové společnosti.

*Při uplatňování těchto práv musí mít vždy na zřeteli svou povinnost jednat obezřetně a neohrožovat **obraz nezávislosti a nestrannosti***

Povinnost zachovávat důstojnost profese

*Veřejní žalobci si **musí získat důvěru společnosti** svým za všech okolností vytříbeným chováním. Musí se všemi jednat spravedlivě, dle zásady rovnosti s respektem a slušně, zároveň musí za všech okolností splňovat nejvyšší odborné standardy a **zachovávat čest** a důstojnost své profese, jejich vystupování vždy musí splňovat požadavky integrity a řádné péče.*

Odpovědnost veřejných žalobců

*Veřejní žalobci jednají transparentním způsobem. Obzvláště by měli dbát, aby se vyjadřovali srozumitelně při komunikaci se stranami řízení, veřejností a médii. Veřejní žalobci **jsou nabádáni, aby pravidelně informovali veřejnost prostřednictvím médií o své činnosti a jejich výsledcích.***

Doporučení GRECO

přijmout **profesní etický kodex pro všechny státní zástupce doplněný vysvětlujícími poznámkami nebo praktickými příklady včetně doporučení pro řešení střetu zájmů a souvisejících otázek** (např. v souvislosti s dary, vedlejšími činnostmi, kontakty s třetími stranami/mlčenlivostí atd.), který bude účinně předložen všem státním zástupcům a bude snadno dostupný veřejnosti, doplněn o praktická opatření pro jeho implementaci včetně důvěrných konzultací a školení

Doporučení Rec(2000)19 Výboru ministrů Rady Evropy členským státům o roli veřejné žaloby v systému trestní justice,

Stanovisko č. 9 (2014) Poradního výboru evropských prokurátorů (CCPE) pro Výbor ministrů Rady Evropy o Evropských normách a zásadách týkajících se veřejných žalobců - tzv. Římská charta ze dne 17. 12. 2014

European Guidelines on Ethics and Conduct for Public Prosecutors – „Budapest Guidelines“ – přijaté na konferenci evropských generálních prokurátorů dne 30. 5. 2005 v Budapešti, CPGE (2005)05,

Pravidla stavovské zodpovědnosti a přehled základních povinností a práv prokurátorů přijatá Mezinárodní asociací prokurátorů (IAP) dne 23. 4. 1999 v Amsterdamu.

Etický kodex státního zástupce

I. Zákonnost a nezávislost

Státní zástupce vykonává působnost státního zastupitelství důsledně podle zákona a svého svědomí, nezávisle na jiných orgánech i na místních, politických, soukromých nebo jiných vlivech a zájmech.

Etický kodex státního zástupce

II. Nestrannost

Státní zástupce se vyvaruje jakéhokoli neoprávněného zvýhodňování nebo znevýhodňování osob při výkonu své funkce. Vyvaruje se takové činnosti, která by mohla i jen zavdat důvodnou pochybnost o jeho nestrannosti.

Etický kodex státního zástupce

III. Odbornost

- (1) Státní zástupce vykonává svou funkci na nejvyšší odborné úrovni. Za tímto účelem se soustavně vzdělává a prohlubuje svoje právní znalosti.
- (2) Při výkonu své funkce postupuje státní zástupce iniciativně tak, aby rychle a spolehlivě zjistil skutečný stav věci a podle výsledku učinil odpovídající rozhodnutí nebo opatření.

Etický kodex státního zástupce

IV. Důvěryhodnost

- (1) Státní zástupce si počíná při výkonu své funkce i v osobním životě tak, aby nezpochybňoval důvěryhodnost své osoby ani důvěryhodnost státního zastupitelství.
- (2) Státní zástupce při výkonu funkce i v osobním životě dává najevo, že dodržování právních předpisů je pro něj důležitou hodnotou.
- (3) Státní zástupce nesmí zpochybnit svou důvěryhodnost tím, že se bude odvolávat na svou funkci ve věcech, které s výkonem funkce státního zástupce nesouvisejí. Státní zástupce též nesmí zneužít k soukromým účelům informace, které se dozví při výkonu své funkce.

Etický kodex státního zástupce

IV. Důvěryhodnost

(4) Státní zástupce nesmí přijmout majetkový či nemajetkový prospěch nebo výhodu (dále jen „dar“) v souvislosti s výkonem působnosti státního zastupitelství. Státní zástupce může přijmout dar v souvislosti s výkonem své funkce, dar protokolární nebo dar poskytnutý zaměstnavatelem, ale nikoliv takový, jehož přijetím by zpochybňoval svoji nestrannost, nezávislost a důvěryhodnost.

(5) Státní zástupce zvažuje vhodnost přijetí daru i v osobním životě, a to z důvodu zachování důvěryhodnosti své osoby a důvěryhodnosti státního zastupitelství.

Etický kodex státního zástupce

V. Důstojnost a vystupování

- (1) Státní zástupce se chová a vystupuje zdvořile a slušně.
- (2) Státní zástupce dbá při svém vystupování na zachování zákonem stanovené mlčenlivosti státního zástupce.
- (3) Státní zástupce dbá na to, aby při výkonu funkce byl upraven a oblečen způsobem, který odpovídá vážnosti jeho postavení.
- (4) Státní zástupce zachovává zásady zdvořilosti a slušnosti i ve svém osobním životě.

Etický kodex státního zástupce

VI. Spolupráce

V zájmu spravedlnosti a ochrany veřejného zájmu spolupracují státní zástupci při výkonu své funkce podle konkrétních okolností případu a v souladu s právními předpisy jak navzájem, tak i s jinými orgány prosazujícími právo, a to i zahraničními.

Děkuji .....